

عنوان مقاله:

نقش فضای سبز در توسعه ی پایدار شهری

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی زندیه - عضو هیات علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی ره

سارا سلطانی - دانشجوی کارشناسی مهندسی فضای سبز، دانشگاه بین المللی امام خمینی ره

محمد مهدی ضرابی - عضو هیات علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی ره

پدرام حصاری - دانشجوی دکتری و استاد مدعو دانشگاه بین المللی امام خمینی ره

خلاصه مقاله:

فطرت انسان به گونه ای آفریده شده است که توانایی های بسیاری دارد و این توانایی ها بدون ارتباط با زیبایی های گراید و بالطبع در پرتو بهره طبیعی که در زندگی شهری که همان فضاهای سبز می باشند به افسردگی و خمودی میبندد از فضای سبز خلاقیت های انسان شکوفا می گردد. امروزه مفهوم شهرها بدون وجود فضای سبز موثر در اشکال گوناگون آن قابل مقایسه نیست. شهر ها به عنوان کانون های تمرکز فعالیت و زندگی انسان ها برای اینکه بتوانند پایداری خود را تنظیم کنند چاره ای جز پذیرش ساختار و کارکردی متأثر از سیستم های طبیعی ندارند. در این میان فضاهای سبز شهری به عنوان جزء ضروری و لایفنگ پیکره یگانه شهر ها در متابولیسم آنها نقش اساسی را دارا می باشد که کمبود آنها می توانند اختلالات جدی در حیات شهرها به وجود آورد. نتایج بررسی ها نشان می دهد که فضاهای سبز شهری دارای بازدهی اجتماعی و اکولوژیکی هستند که مهمترین اثر فضای سبز در شهرها، کارکردهای محیط زیستی، یا بازدهی اکولوژیکی آنهاست که شهر ها را برای زیست مساعد می سازد و با آثار مخرب گسترش صنعت و حمل و نقل مقابله می کند و موجب ارتقای کیفی در زندگی شهروندان می شود. اهمیت فضاهای سبز شهری تا بدان حد است که امروزه وجود این کاربری به عنوان یکی از شاخص های توسعه یافتگی جوامع به حساب می آید. مهمترین اثرات فضای سبز در شهرها کاهش آلودگی هوا، کاهش آلودگی صوتی، تعدیل دما، افزایش رطوبت نسبی، تلطیف هوا و جذب گرد و غبار است. سایر اثرات فضای سبز در شهرها نسبی هستند ولی مجموعه اثرات فضای سبز حضور آنها را در شهرها اجتناب ناپذیر می کند.

کلمات کلیدی:

فضای سبز، توسعه، فضای سبز شهری، بازده اکولوژیکی، بازده اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315397>

